

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1888, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decembre 1887, să-și înnoiască abonamentul, pentrucă altfel expeditura va fi silită a sista expedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Nr. 7061 B. 1887.

CONCURS.

Pentru conferirea unui stipendiu anual de 500 fl. din ajutorul de stat al arhidieceșei noastre transilvane, destinat pentru cualificațiunea mai înaltă a unui cleric din această arhidieceșă la vre-o universitate, se publică prin această concurs cu termen de 30 de zile dela prima lui publicare în „Telegraful Român.“

La acest stipendiu pot concurge numai clerici absoluți din arhidieceșă, cari sunt totdeodată absoluți de gimnasiu cu esanen de maturitate, și voiesc a-și completa studiile la vre-o facultate teologică sau filosofică.

Concurenții au a substerne la consistoriul arhidieceșan până la termenul arătat suplicele lor instruite cu documentele necesare, adecă: cu testimoniul de maturitate și cu absolutoriu clerical dela institutul seminarial arhidieceșan de aici, apoi cu atestat medical despre aceea, că sunt deplin sănătoși și cu o declarațiune separată, că după absolvire vor intra în serviciul bisericesc, ce li se va conferi; în fine au să anumească în suplică universitatea și facultatea, la care voiesc a și face studiile, indicând pentru facultatea filosofică și specialitatea studiilor

FOIȚA.

ROSA ALBĂ.

Un episod din resbelul mexicano-franceez.

(Urmare.)

Dar de ce se nelinistia ea, când îl vedea pe el. De ce asculta ea cu atât interes tot cuvântul ce sbura de pe buzele lui? De ce -l urmăria cu atâta nerăbdare ori unde se afla, fie la petrecere cu colegii sei, fie în societatea altor ființe femeesci? De ce nu-l da uitărei, dacă așa de tare îl ura? Erau păreri, vederile, ideile lui unice în felul lor . . . mai nobile, mai sublime decât ale altor oameni?! Desceptase poate simțăminte, cari aflaseră echoul lor în sufletul ei?

Toate aceste întrebări erau enigme nedeslegate.

Vorbele în vânt ale lui Don Miguel nici când n'o interesează. Vorbele lui, ca și el însuși li erau cu totul indiferente. Cu toate acestea li suridea și lui câte odată. Cu deosebire atunci când el ca unul, ce spera a-i fi consort esprima îngrijirea pentru paliditatea sau prosperarea ei, când îi învăluia umerii cei înalți cu șalul, când o petrecea la trăsura sau când o scăpa de chinul de a sta în apropierea adjutantului celui blondiu fără de a putea vorbi cu el.

principale, ce și-au ales, p. e. pedagogia, istoria, filologia ș. a.

Sibiu, 12 Ianuarie, 1888.

Consistoriul arhidieceșan, ca senat strîns bisericesc.

Miron Românu m. p.,
archiepiscop și metropolit. Nicanor Frațeșiu m. p.,
secretariu cons.

Sibiu, în 15 Ianuarie, 1888.

Luptele între cehii și nemții din Austria au de venit obiect de discutiune și în parlamentul Ungariei. Nici că se putea altmintea. I supără pe boemi rău, că egemonia germană și maghiară are o durată așa de lungă și de aceea nici că ne mirăm de atacurile vehemente la adresa nemților și a maghiarilor.

Cumcă aceste atacuri fi vor ele menite a reinvia coroana lui Wenzel, rămâne încă o întrebare deschisă.

Ministrul președinte al Ungariei a accentuat, că nu are necesitate a se amesteca în trebile interne ale Cislaitaniei și că acest amestec ar fi numai atunci justificat, când ministeriul de dincolo s'ar încera a intra în negociațiuni cu cehii așa după cum încercase la 1874 cabinetul Hochenvarth cu cunoscuții articuli fundamentali, cari au provocat pe ministrul președinte al Ungariei de atunci, contele Iuliu Andrassy să ia poziție hotărîtă, a cărei urmare a fost căderea aceluși ministeriul.

Așa dela anul 1874 până ađi aceea necesitate nu a obvenit și dacă ea s'ar repeti în vre-o formă, care se atace bazele dualismului, atunci acolo va fi ministrul și la spatele lui toată suflarea ungurească — atară de Kusuthisti, ăicem noi. Ori cum sunt însă de tari ađi maghiarii și ori cum s'ar crede ei de factori decisivi în afacerile monarchiei, noi totuși credem, că lupta cu cehii nu le ar putea aduce foloase mai cu samă atunci, când aici acasă nu sunt naționalitățile de tot mulțamite.

O mulțime de cestiuni mari și spinoase ministeriul și cu el societatea maghiară se fac a nu le vedea și nu le dau atențiunea aceea, care li se cuvine.

Cestiunea naționalităților în Ungaria nu e nici decum rezolvată, ea asteaptă o soluțiune mai dreaptă ca aceea, de care s'a învrednicit până aci. Nu e vorba numai de limbă, căci cu a le limbei în urma urmelor suntem de mult în clar și noi șcim, că în piața din Cluș și din Turda pierde foame cumpărătorii cu banii în mână, dacă nu șcie românește, și apoi dacă oficerii ađi ved necesitatea de a întreba prin librării după gramatici muscălesci, nu

am înțelege pe amploiați și pe alți maghiari de ce se nu cumpere gramatici românești atunci când ei simt necesitatea de a șci limba poporului și când ei nu le pot face dreptate, fără să se poată înțelege unii cu alții. Alte însă sunt durerile noastre și în prima linie noi ca români punem foarte mult preț pe aceea, că ca popor mostean aici, ca națiune compactă și ca cetățeni, cari ne dăm mare silință a ocroti statul maghiar sub aripile brațelor noastre suntem preterați pe toate terenele vieții publice.

Aceasta ne doare pe noi și durerile noastre dacă ađi nu se aud, cum se aud bună-oară ale fraților nostri sasi, ele pot fi auzite mâne-poimâne, atunci, când ar fi bine ca în Ungaria să nu fie ființă nemulțamită.

S'a đis mereu și în continuu, că nu suntem patrioți buni, ear când faptele noastre și acțiunile noastre au desmînit în mod sərbătoreșc mișeșcile aserțiuni, atunci s'a aflat alte motive tot așa de puțin întemeiate ca și cele dintăiu.

Se susține cu mare încăpătinare că poporul român nu este apt de a esercia drepturile constituționale și aceasta e de ajuns ca să se croiască pentru Transilvania o lege escepțională electorală, o lege, care nu are nici o îndreptățire și nici un alt titlu, decât titlul de a ne face imposibili în comitate cu majorități române și imposibilă alegerea de reprezentăți la dieta țerei.

Am fost oamenii păcei, voim să fim și pe venitoriu și stindardul sub care luptăm este stindardul bune înțelegeri și frățietăți, dar rău tare rău ne cade, când de câte ori întindem noi fraților maghiari mâna și inima noastră, ei ne răspund cu dispreț și cu urgie!

Cum e ađi, noi și cu noi toți oamenii nepreocupați ved, că e rău și ce e mai rău ca aceasta e chiar și rușine pentru un popor ca poporul român să fie osendit la o rolă așa de tristă ca cea de acum.

Înstrăinați odată unul de altul va fi mai grea apropierea ca acum, când mai suntem o seamă de oameni cari ținem încă posibilă îndreptarea lucrurilor.

Revista politică.

În zilele mai din urmă se vorbea cu multă stăruință despre împăcare între cehii din Boemia și între partidul german. Rana, ce s'a produs însă în urma certelor dintre aceste două partide, e mult mai gravă, decât ca ea să se poată vindeca cu înlesnire. Cel puțin așa se înfășoșează lucrul acum din jurnalele cehe și germane, între cari s'a încins

Conchita se desfăta în adăncul inimei sale. O liniste deosebită, care de mult îi lipsise, se părea a se fi pogorit asupra ei.

Cei trei cavaleri, cari erau să fie drept călăuzi, se aședară dela o vreme în jurul unui dejun improvisat, asternut pe vârful unei stânci. Rosita se îngrija cu sîrguința caracteristică furnicei spre a-i provedea cu cele de lipsă ale mănăcării, și pe când se petreceau aceste, Conchita rătăcia prin tufiș și amesteca printre ramurile verzi, ce i le deduse Don Miguel, diferite flori, cari din cauza timpului ploios se înmulțiseră așa de tare, împodobiau chiar și stâncile lipsite de ori-ce podoabă. Astfel adăncită în cugete, Conchita rătăcise culegând la flori pe o cale neregulată, a cărei poteci laterale conduceau tocmai la castel. Tocmai observase un colț incungiuat de des tufiș. O interesa . . . voia să-l cunoască mai deaproape . . . poziția lui tainică era atrăgătoare . . . Întră în tufiș. Dar deodată se oprî și înzadar încercă a străbate mai departe. Remase locului ca și când ar fi înțepenit. Înaintea ei era un june, care o salută cu toată reverința . . . era dl de Brunne, adjutantul frances.

— De soarte nu te poți feri! dșoară — ăise de Brunne cu mândrie — într'adevăr 'mi pare rău, că prin ivirea mea ți-am amărit această dimineață idilică — se tupilă apoi spre a se feri din calea ti-

o luptă vehementă, luptă de partid, apărându-și fie-care principiile ce le profesază. Reprezentanții germani prin comitetul lor executiv au hotărât a nu-și trimite delegații, cari împreună cu delegații cehi să se înțeleagă asupra cestiunii de limbă cu privire la reîntrarea germanilor în dietă. Causa acestei refuzări, se esplică cu deosebire din acea împregiurare că, cu toate, că cehii au fost, cari au insistat mai tare pe lângă aplanarea lucrurilor, din atitudinea lor se vede, că ei, având putere, nu prea iau în serios propozițiunile și dorințele germanilor. Ca un fel de desvinovățire, comitetul german a decis să publice toate scrisorile, cari s'a schimbat cu scop d'a contribui la o inițiere pentru începerea de negocieri între aceste două partide.

Interpelațiunile deputaților dietali, Helfy și Perczel n'au rămas aprețiate numai în dieta țerei noastre. Ele sunt aprețiate și de presa străină, cu toate, că premierul nostru încă n'a dat nici un răspuns până acum. Astfel „Le Nord“, ocupându-se de ele, constată o violență mare de limbă, și dă, că această violență trebuie să se atribue încâtva politice, ce o urmărește ministrul de externe, comitele Kalnoky, care nu vrea să scie de o pretinie a Rusiei; căci maghiarii ș'ar fi impus mai multă rezervă, dacă ministrul cestionat le-ar fi premers cu csemplu bun. „Le Nord“, așteptând răspunsul dlui Tisza, nu atribue în nici un cas o importanță deosebită acestor interpelațiuni.

Pentru acum manținerea păcei este asigurată; situațiunea însă rămâne nesigură și amenințătoare. Cam acest spirit transpiră din buletinele cele mai proaspete. Ce se pot ceti în telegramele din Berlin ale jurnalelor „Kölnische Ztg“ și „Journal des Débats.“ Nu se face însă secret de aceea, că cauza greutăților este de a-se căuta în Bulgaria, deoarece asupra mijloacelor, cum s'ar putea adevărată rezolvă cestiunea bulgară, domnesce o confușiune generală. La aceasta confușiune se mai adaugă serbătoreasca primire, ce o avut-o principele și cu mamă sa din partea locuitorilor din Rumelia ostică, stăruința Muntenegrului la Poartă pentru estradarea muntenegrenilor, cari au fost părtași la punciul cel din urmă dela Burgas; și misiunea diplomatică a ambasadorului rusesc Nelidoff la s'ermana Turcie, ca să se cuitze cu restul despăgubirilor de războiu.

Aceste neajunsuri însă par a dispără în urma scirei semnificative, că contele Paul Schuvalow, ambasadorul rusesc la Berlin, care în curând se va întoarce dela Petersburg la postul seu va aduce și unele propuneri referitoare la Bulgaria și astfel se va începe o schimbare de idei diplomatice. După o împărțire din Sofia a jurnalului „Correspondance de l'Est“ se afirmă chiar în cercurile diplomatice de acolo, că încă de două săptămâni se întemplă negocieri între cabinetele marilor puteri și cari se ocupă strict cu cestiunea Bulgariei și că aceste negocieri au avut și oare-și careva rezultat. Rusia se fi recunoscut, că o regulare a afacerilor bulgare se va putea efeptu numai prin o înțelegere comună a tuturor puterilor signatate ale tractatului de Berlin, puterile vestice ar fi consimțit cu propunerile Rusiei, ca să se trimită Turciei un mandat, în puterea căruia să restabilească ordinea lucrurilor în Bulgaria.

În S'erbăia domnesc mari tulburări; ministeriul nu poate exprima opinia publică din S'erbăia deoarece partizanii lui Ristici ș'au făcut de problemă a continua o luptă vehementă contra ministeriului Gruici. Din această cauză regele s'a vădut nece-

sitat a esmite un ucas, în puterea căruia scupcina serbească s'a disolvat. Influița, ce o are Ristici în S'erbăia asigură, că la nouele alegeri partida lui Ristici e arăși va fi dominantă.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Viena, 23 Ianuarie, 1888.

Cine și aruncă privirea nepreocupat și calm în cartea trecutului poporului românesc și în anele vieții sale prezente, nu e cu puțință să nu vie la convingerea, că este în noi un germine de viață plin de putere, care între toate prigonitorile îndurate l'am păstrat în tocmăi.

Timpurile grele nu l-au strivit, ci din potrivă l'au ocrotit, întocmai precum gerul iernii s'emența aleasă de grâu, care îndată ce se răsbună ceriul și dă un aer mai lin, mai primăv'eratic, incolțesce și dă roade.

Și într'adevăr progresul obținut de români și în decursul câtorva decenii numai, este atât de enorm, încât stă aproape fără de păreche în Europa.

Deși enorm de mult am făcut și noi românii de dincoaci de Carpați, totuși nici că ne putem măsura cu succesele strălucite ale fraților noștri de dincolo, cari „dispun“ de mijloacele statului, în vremece noi „punem“ numai la ele.

La toată întemplarea însă, exemplul României are pentru noi o importanță deosebită.

Aceste vederi generale trebuie să ne conducă de câteori lăum notiță despre vr'o nouă isbândă, despre vr'un nou avânt a statului vecin dunărean, care dacă-l aflăm aprețiat de străini, cu atât mai v'ertos ne obligă a-i da cuvenita atențiune.

Facem și de astădată întocmai.

„Die Presse“ unul dintre cele mai mari și mai vechi organe de publicitate din Viena ne dă cu datul de 19 Ianuarie un prim articol asupra mișcărilor politice din România, care merită toată luarea aminte. Se scrie aci asupra stărilor de lucruri din țeară cu atâta cunoștință de lucru și simț de dreptate, cât nu am fi fost dispuși a presupune dela un organ austriac, tocmai acum, când amărăciunea în Viena e din pricina războiului vama strășnică în contra României.

Partea cea mai mare a articolului se ocupă cu nouele alegeri și cu partidele politice din România. Aceste pentru noi n'au un interes imediat. Vom cita însă în cele următoare pasagiul prim și ultim al articolului, care cuprind foarte mult.

Estăle:

„România este exemplul viu și îmbucurătoriu al unui stat balcanic, care de un deceniu încoace în deplinul us al independenței sale, progresează sigur și plin de speranță pe calea consolidării interne și a dezvoltării culturale. Ori-care ram al vieții publice am voi să privim, pretutindeni se află un avânt neobicinuit de repede, care ne pune în vedere încă o continuare îmbucurătoare. Și ce e mai momentuos — în locul luptei vane a partidelor din trecut, a venit în timpul mai nou o viață liniștită, care lucrează mereu înainte, și despre care am sta să credem, că românii înferbințați la sânge nu le e tocmai pe plac. De 14 zile sunt pregătirile pentru nouele alegeri la cameră în toiul lor cel mai viu și totuși nu s'a întemplat nimic, ce ar da un testimoniu rău prevederii politice ori manierii acelor cercuri, cari sunthotărătoare la alegeri.“

frances, ca inamic al patriei dtale ci ca unul, care nu aprins de dorință de a ocupa Mexico, numai condus de voința de a-și căuta o patrie cu o climă mai corespunzătoare, de a naviga undele albastre ale mării, am sosit aici, mi-ai refusa și atunci rosa?

În sinul copilei suferinde palpita un sentiment neesplacabil. Privirea ei sbura asupra culmei munților din depărtare... Acepta poate ca deacolo se apară un soare luminos și acesta să-i desghete inima. Voise deja a-și exprima ceea ce simte... i-se puseseră chiar buzele în mișcare — când odată se hotărî a abdice de aceasta lume divină. Se irită tot mai tare pe aceasta uniformă francesă până ce în urmă n'o mai putu suferi.

Nici atunci nu! — roști deodată Conchita cea palidă.

— Nici atunci nu? — repetă francesul desperat până în adâncul sufletului.

Urmă apoi o tăcere mută. Tăcură amândoi câteva minute, privind unul la altul.

— Dșoară Conchită — dize în fine Henri de Brunne — te rog: lasă-mi rosa! Lasă, ca reamintirea dtale să-mi fie sântită, prin această floare, care mi va fi cel mai iubit suvenir! —

— Nu pot! — reflectă ea ceva mai incetșor. Eu voiu da rosa numai aceluia pe care 'l iubesc:—

— Și cine e acela dșoară? — ...

— Nici când uz frances...! așa se-mi ajute

După aprețierea situațiunei interne din țară, articolul se încheie astfel:

„Între astfel de împregiurări și presemne, trebuie ca numărul aderenților partidei guvernamentale liberale să crească în continuu, și asupra rezultatului alegerilor nouă nu mai poate rămânea nici o îndoială. Majoritatea dlui Brătianu are să devină chiar copleșitoare și camera cea nouă își va putea începeia activitate imediat de cea premearsă. Și astfelu are România toate șansele de a rămânea și în viitoriu în fruntea statelor balcanice, dreptesemplu vrednic de imitat al unei țeri cu stări tot mai consolidate, cu cultură progresândă în dezvoltarea sa și cu o politică esternă, prevădătoare, rațională, care garantează mai bine pacea, propria libertate și independență.“ —r.—

Agnita, în 9 Ianuarie, 1888.

(Urmare.)

Cum că protopresbiterul ar fi scris o acțiune lui Clonț asupra d'ensului la P. V. Consistoriu eu nu o pot crede. Uită însă p. Moldovan, că d'ensul este un subaltern, și protopresbiterul este șeful oficiului și scaunului protopopesc și ca atare a aculțat și acțiunea lui Clonț, pe care așteruându-o P. V. Consistoriu, s'a ordonat cercetare asupra pâr. Moldovan în afacerea lui Clonț.

Protopresbiterul poate a avut multe motive a păși serios contra pâr. Moldovan din oficiu și asta este destulă dovadă de răbdare după atâtea calumnii, și de era p. Moldovan în locul d'ensului de mult și s'area din piele.

Ne fiind satisfăcut mai departe p. Moldovan cu cele ce i-am spus eu despre publicarea concurselor, se esprimă astfelu: „Doveți cer eu dle corespondent, nu asertiuni lipsite de ori ce basă creșibilă, doveți așa precum și le înșir eu și atunci mă las bătut etc.“ Aceasta e mai mult ca absurd — nici o dovadă n'a produs p. Moldovan în decursul corespondințelor sale, decât numai afirmațiuni și negațiuni și vorbește cu posivitate de doveți, provocându-me ca să-i produc și eu asemenea doveți. Eu i-am publicat documente autentice oficioase, i-am publicat pretinsul absolutriu pentru rațiociniul făcut de d'ensul în Chirpăr asupra căruia tace ca peștele. Acum acud aci % o adevărînță oficioasă din Marpod, de unde se laudă p. Moldovan că pentru rațiociniul făcut acolo ș'a căpătat absolutriu, care adevărînță dovedesce contrariul. Acud mai, departe sub % o adevărînță dela oficiul parochial din Ilimbav și o cuitanță în copie a părintelui Moldovan tot de acolo, prin care se dovedesce că d'ensul și acolo a făcut rațiocinii, macar ca nega morțiș mai înainte: „Eu n'am făcut nici un rațiociniu afară de cel din parochia Marpod și din parochia dtale, la cari rațiocinii s'au și dat absolutriu dizea p. Moldovan în Nr. 114. „Prin acestea i am dovedit că d'ensul nu numai a spus neadevăr, când a afirmat că pentru rațiocinele făcute de d'ensul sau dat absolutriu, dară și aceea, că d'ensul tot neadevăr a spus, când au d'is că, n'au mai făcut în alte comune.

Părintele Ioachim Părău în Nr. 125 probează ca p. Moldovan când a d'is: că la ședința scaunului protopopesc au fost numai 3 asesori, n'au spus adevărul. Nu cumva s'ar potrivii mai bine asupra d'ensului cuvintele aplicate față de mine? „dii mamă gușată?“

Părintele Moldovan e capabil de ori ce, el ar mai putea d'ice și acum: că ce au scris până acum în public le susține și acum dela a până la o.

nerii copile și spre a o lăsa în poziția ei încântătoare, ce o ocupase.

— Nu am de cuget a te incomoda, dle, — dize ea rece, și cu voce tremurândă. Henri de Brunne observă aceasta și se încurăgiă a mai rămâne nițel spre ai admira trăsăturile minunate ale obrazului înprospătat de roua dimineții. — Doresc numai, dle, a te ruga pentru câteva cuvinte adăuga ea mai departe — spre ce până acum mi-a lipsit ocașiunea. —

Francesul roși în față și nu cuteza a d'ice nimic, ci numai și plecă capul și tăc.

— Me simț neliniștită, dle, — dize ea din ce în ce mai incet și mai intrerumpătoriu — când sciu că am ceva în posesiunea dtale. Sciu sigur, că n'ai umblat și n'ai acceptat așa ceva, ci numai soartea și-a aruncat o în mâinile dtale... —

Și de unde conchiți dta, dșoară, aceasta? — o intrerupse francesul ceva cam iritat. De sigur rosa e ce te nelinistesce. —

— Da rosa, pe care n'o pot lăsa unui frances, unui inamic al patriei mele — și cu aceste tinera copilă și ridică fruntea plină de mândrie. Fața ei rămase liniștită și lipsită de ori ce confușiune.

— Dar dșoară, dacă te ar ruga pentru aceea rosă dl de Brunne lin și dulce, adâncit în admirarea amabilii copile a cărei chip deja dela prima vedere se întipărise adânc în inima lui — nu ca

Dșeu!...! Glasul acestor cuvinte era lipsit de farmecul, care le făcea atât de plăcute.

Adjutantul frances și scoase portefeulle, îl desfăcu cu degetele-i tremurând și predete tinerei copile o faliă fină de hârtie de mătășă, în care era împăturată rosa cea albă, vestejită și lipsită de ori ce frumșetă. Plecă apoi și el și... se duse.

Când se apuce pe o cale nouă mai privi odată îndărpt... Frumoasa copilă stătea încă tot unde fusese mai înainte. Întro mână ținea florile cele proaspete, ce numai înainte de aceasta le legase într'un buchet, eară între degetele-i tremurând ale celeilalte mâni avea rosa cea albă, earochii ei cei mari și fantasti sburau prin depărtare... urmăriau francesul.

Un vis vesel deceptă pre Conchita din visurile ei. Era amicâsa, Rosita cu Don Miguel, cari o cântau cu îngrigire. Ea i observă și îndată își ascunse rosa cea reprimită între încreșturile hainei de călărit și apoi grăbi spre ei.

— Me temeam ca nu cumva vre-o nălucă să te fi răpit — dize Rosita plină de bucurie, atingând umărul iubitei amice cu biciușca de călărit, ce i atârna de un bumb al rocului. — Spune-mi unde ai fost? ce ai făcut? și de ce esci atât de palidă? —

— Numai aci în pădure am fost... M'am spăriat, când am auđit glasul vostru, ... m'am trezit din visurile mele și am vădut ce mult am zăbăvit cu împletirea acestor flori — dize ea. Va urma.)

Referitoriu la casa parochială din Chirpăr, care precum susține p. Moldovan e blăstămată de tot poporul și făcută cu banii din fondul adunat pe când era socrul sen, răspund numai atâta: că, socrul seu atât a conlucrat la adunarea acelu fond atunci, cât conlucra acum că nu mai este, ba pot proba c'a lucrat pentru nimicirea lui; și dacă casa sau făcut cu acei bani, ce motiv au poporeni ca să o blasteme? apoi pentru ce nu sau făcut, când erau ei la putere tot din acel fond? până când a venit acela la putere, pe care p. Moldovan îl denunțe lumii că e neglijent. Acei poporeni, cari o blastemă sunt tot acei vre-o câți va indiviși, cărora p. Moldovan le-a scris și scrie pe plată și densusul e și acum capul văduț al intrigei lor.

Rămâne dară constatat ceea ce am afirmat eu, că ce n'a putut face fostul administrator în 12 ani actualul protopresbiter a făcut într'un an.

În Covș s'a cumpărat porțiunea canonică cu banii dela „Albina“ ȋice p. Moldovan. Eu am afirmat în Nr. 88, că protopresbiterul a cumpărat-o cu banii sei, ca să nu-i scape tērgul din mână, lucru foarte firesc că coveșenii au trebuit să-o plătească, și spre acel scop tot protopresbiterul le-au mijlocit împrumutul — lucrul principal este, că sau cumpărat, și meritul pentru aceea este al protopresbiterului.

(Va urma).

Varietăți.

* (Convocare.) Membrii și toți cei ce voesc a se înscrie de membrii despărțământului VI al Asociațiunii transilvane, pentru literatura și cultura poporului român, sunt prin acest convocatoriu invitați a lua parte la adunarea generală a despărțământului, ce se va ține în Deva la 11 Faur 1888 st. n. înainte de ameași la 11 oare.

Deva, la 3/15 Ianuarie, 1888.

Ioan Papiu,
director.

F. Hossu Longin,
actuar.

* Invitare la balul femeilor române, ce se va aranja la 2/14 Februarie 1888 în sala Hotelului „Coroana“ în Oravița Montană. Bilete de intrare se capetă la cassiera dna Livia Vuia și seara la cassă. Prețul de intrare de persoană 1 fl., de familie 2 fl. Contribuțiile benevole sunt a se adresa cassierei. Venitul curat este destinat fondului „Reuniunii femeilor române“ ce se va înființa în Oravița. DAMELE SUNT RUGATE A SE ÎNFĂȚIȘA CÂT SE POATE ÎN COSTUM NAȚIONAL. Începutul la 8 oare seara. Comitetul arangiator: A. Coca, A. Cucu, N. Drăgan, G. Jian, I. C. Lepa, A. Manguica, Dr. I. Manguica, B. Muntean, Dr. V. Olariu, C. Pastila, Al. Paulovici, Al. Pocean, I. Popa S. Purgar, C. Stoiacovici, I. Traila I. Velcian, Dr. G. Vuia.

* (Alegere de deputat.) În cercul electoral al Caransebeșului s'a ficsat ziua alegerii unui deputat dietal pe 8 Faur.

* (Riul Someș s'a tras în alb.) După cum se anunță din Cluș riul Someș, care amenința cu inundațiune o parte a orașului s'a tras earăși în albia sa. La aceasta a contribuit în parte mare delăturarea obiectelor, cari erau pe cursul lui și cari grămădeau geața.

* (Lupii.) În apropiere de Sușanoveț, în comitatul Timișului doi gendarmi au fost atacați de o haită de lupi. Gendarmii s'au apărat câtva timp, în urmă slăbind în puteri au fost sfășiați și au devenit prada selbaticelor fiară.

* Porcii selbatici s'au înmulțit tare în munții Gilăului, comitatul Clușului. Ioan Senica, un țeran, a făcut, un bun vênat împușcând doi porci mari, numai din două pușcături.

* (Noua presidentă a Republicei franceze.) Următoarea întemplantare dovedesce, că noua presidentă, soția presidentului Sadi-Carnot, se destinge prin o inimă simpatică cu mult mai mult decât antecesora ei, soția fostului președinte Grévy.

Când, cu câteva zile mai nainte Sadi Carnot vizită dimpreună cu soția sa lucrările esposițiunii, ce se va aranja în anul 1889 pe câmpul lui Marte, s'a întemplantat ca un zidar s'a lovit foarte greu la un picior prin o bărnă. Domna Carnot degrabă merse la rânit, dând ordin ca să i se aducă din trăsura mai multe cărpe și un pachet de prăgituri. Președinta presidentă aceea, ce i s'a adus în mâna bolnavului, îi duse: „veți, aceasta este cea dintâia vizită, care o am făcut eu, decând soțul meu este ales de președinte. Însănătoșindu te, reîntoarce mi vizita și atunci ne vom sfătuși, dacă după aceasta nenorocire n'ar fi mai bine să îți iai altă carieră.

Cu aceste cuvinte presidentă părăsi pe rânit și pe toți lucrătorii, cari o încunjurară și cari la despărțire erupseră în sute de „vivat“ la adresa ei.

* (Eroismul principesei de Muntenegru. — În această epocă familia principelui de Muntenegru locuesce lângă riul Tsernovița, care earna se transformează într'un cataract îngrozitor și sgomotos. Casa domnitorului e pe marginea acestui riu. Pe la ultimele zile ale lunii Octombrie, principesa

Milena ședea la fereastră, observând o barcă pe care erau trei femei. De odată barca se răstoarnă și cele trei femei se acoperiră de valuri de apă. Principesa pune mâna îndată pe o pușcă, o sloboade, dând alarma, și se repede ea singură pe cea d'întâi luntre, mergând spre femeile, cari căduseră în apă și cari nu se mai vedeau.

Servitorii principesei alergară pe dată. Principesa lopătând admirabil, merse spre locul sinistrului, când pe lângă luntre vădu două corpuri, principesa apucă pe unul și pe celalalt unul din servitori. Chemați fiind doctorii, spuseră, că femeile erau moarte. Principesa însă ordonă ca să fie aduse victimele la locuința ei proprie, unde ea însăși începu să le frece. Se osteni însă și încetă puțin, când una din ele oftă spunând încet: „Mi se pare că văd pe principesa“. Principesa o îmbrățișă cu căldură. După puțin și cealaltă femeie își veni în fire. Ambele au fost încăldite și îmbrăcate. Victimele, care au scăpat erau surori. A treia care era muma lor, s'a inecat.

* (În amintirea revoluțiunii franceze.) Ministrul de odinioară de Heredia a prezentat camerei franceze o propunere. La seculara serbare a revoluțiunii din 1789 să se ridice pe locul, unde odată erau Tuilerile, un muzeu al revoluțiunii și în 36,000 de comune ale Franciei să se ridice monumente. Cheltuelile ar atinge cifra numai de șase milioane.

* (Împrumuturile germane.) În urma scirilor alărmatoare se vorbește mult, că împrumuturile, ce le cere Germania pentru a se putea efului cu succes introducerea legii de apărare se urcă din zi în zi. La început se vorbea, că să negociază pentru 100 de milioane, apoi de 200, de 230 milioane; acum după cum enunță „Post“ se cer 250 de milioane. În primăvară s'au acordat pentru scopuri extraordinare militare suma de 176 milioane.

* (Higienic.) Un medic din Elveția a făcut o curioasă descoperire de interes higienic, care față cu obiceiul nostru stă în cea mai mare opozițiune. Acest medic adecă recomandă în urma propriului seu studiu și esperințe așederea capului la culcat mai jos decât partea mijlocie a corpului. Procedând așa, ȋice acest medic, în ziua următoare omul nu va fi deloc somnoros, se va trezi de dimineată și în genere toată ziua va fi bine dispus.

* (Negură groasă în partea nordică a Belgiei.) Zilele de 11 și 12 Ianuarie nu vor eși curând din memoria locuitorilor Antwerpei și în deosebi a marinilor. O ceață groasă cum nu s'a mai văduț, așa de groasă de nu se vedea nici în distanță de 3 pași, a acoperit ca un vestmēt portul orașului din Belgia Antwerpa. Comunațiunea cu vapoarele în cele două zile a trebuit să se sisteze, căci pe mare negura împedeca vederea cu desăvêșire. Dar nu numai acest port, dar toate porturile de pe litoralul din spre Englitera au suferit de aceasta calamitate. Dacă n'ar fi fost sirmele telegrafice, Englitera în cele două zile n'ar fi știut nimic de cele ce se fabrica în Europa.

Bibliografie.

„Musa Română“, foaie musicală și literară a apărut. Nr. 1 are următorul sumar: Partea literară: Precuvântare; Cântece populare: Frunđulița de bujor și Româncuța, Varietate. Partea musicală: Marș iubilar; Frunđulița de bujor; Salt ardelenesc; Hora miresei; Cimpoiul; Nu plânge, cântec cu acomp. de pian.

Discurs

rostit de Zevedeu Murășianu învățătoriu și catichet în S.-Sebeș, cu ocașiunea adunării generale a despărțământului al IV-lea al Asociațiunii Transilvaniei pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Mercuria în 2 Octombrie 1887.

Onorați domni! Stimabile doamne!

Vă rog de ascultare pe câteva minute, pentru a Ve vorbi puțin, despre cel mai mare inamic al poporului român.

Este domnilor și doamnelor un inamic, care domnesce preste popor la întunec, care-i opresce cultura, lumina și desvoltarea lui.

Un învățat mare germân, Iean Paul așa descrie pe acel inamic sau dușman: „Nenorocirea, care o aduce gustarea aceea, ce o ține poporul de folositoare este foarte mare; Ea (nenorocirea) nu cuprinde numai pe un om, ci pe toți confrății și următorii lui. — Pe cât se crede, că se vede răul acesta, pe atât de des se ved urmările lui, cari întunecă, slăbesc, ruinează și nimicesc spiritul și viața unui om și cu încetul și a unui popor. O! de am cunoasce pe acest inamic, — ȋice învățatul germân — am afla, pe cel mai mare făcătoriu de rele, care ne opresce desvoltarea și cultura; de l'am fi esaminat mai înainte, am fi aflat, că e blăstăm cel mai mare, de care ne înfiorăm!“

Așa este On. public! Este un ce prețuit și îmbrătoșat de oameni, un fel de pretin, cu care cred, că se vor ajuta, folosindu-se de el la nutremēt, la petreceri și la purtarea greutăților; precând el este inamicul cel mai mare al tuturor oamenilor și cu deosebire a românilor. Este un ban fals, un ce, care se prețuesce, fără de a avea vre un preț, pentru-că cu el rămâne poporul sêrac lipit. Este un ce, carele pe omul cel mai blând îl fermecă, îl nebunesce și îl face se producă lucruri și fapte rele și toate dureroase. Este un puu diavolesc, carele uscă inima, ruginesce plumânile, face de scântee ochii, buhăesce fața și năucesce.

Astfel de inamic e, care a luat sub sclăvie, sub jug și tortură nu numai pe om, ci și pe fii și familia lui. Scurt ȋis, el cutropesce pe om și averea lui și îl împinge la prăpastie, la nimicire.

Acest inamic este „vinarsul“ — „rachiul“ — împreună cu fiul său adoptiv „tăbacul“, soț nedespărțit, de aceea îi iau pe amândoi de unul, voui vorbi însă deosebit despre ei.

Cine ș'ar fi adus aminte înainte de aceasta cu vr'o 300 de ani, că inamicul cel mai mare a românului va fi vinarsul?! Au nu a avut el destui inimi, chiar de când e adus de Traian aici, cari de cari mai răuvoitori; Dar de acestea nu sau temut românul nici când. Deși soartea românului până la anul 1848 a fost una din cele mai triste.

Dar acestia inimi nu l'au putut nimici pe român, fără din potrivă lau oțelit, și ei numai, în veci nu l'ar putea nimice. Dară vine inamicul cel mai mare vinarsul, de carele dacă nu se va lăsa românul, apoi el într'adevăr i va aduce perirea.

Asupra acestui inamic să oftăm noi!

Pentru-că poporul nostru îl ține de un mijloc de nutremēt și chiar de întărire. Și din nefericire poporul mănecând — purcedând — din aceasta părere rătăcită, prețuesce și folosesc vinarsul.

Este cunoscut tuturor, că vinarsul astăzi a prins rădăcini întinse. Este mai departe și aceea cunoscut, că cei mai mari nepreteni ai românilor sunt speculanții — traficantii — acestui venin, cari chiar prin aceasta speculă vor aduce în curând, ba și până acum au adus mii de familii române la sapă de lemn.

Vinarsul aici la noi a început a se întrebuița pe la anul 1600 d. Ch. adecă înainte de asta cu aproape 300 de ani, pe când în alte țeri culte, învățate se nevoiau din toate puterile să-l sterpească.

Oamenii folosesc vinarsul, ca beatură necesară, încât ei nefericiții cred, că nice nu ar mai putea fi fără el.

Vinarsul se face astăzi din feliurite materii și produse spirtuoase, cari — în urma ferberii lor prin mașini — cuprind așa numitul alcool adecă venin; Carele arde, aprinde nervii, moschii, rânza și mațele celui ce bea.

Cei mai mulți și mai învățați doctori ne spun; că dacă în unele ținuturi întimpinăm atâta oameni orbi, schilavi, ologi, ear alții hăbăuci, smintiți și suferitori de epilepsie, acestea boale vin dela mēncările cele rele, stricate și mai cu seamă însă din beție.

S'a dovedit în multe locuri, că dacă a fost anul mănos, de au avut oamenii bucate și altele din de ajuns, din cari vëndând au avut bani, ca se poată bea destul, atunci foarte mulți prunci născuți în anul următoriu sau născut hăbăuci; Și aceasta se esplică de acolo, că părinții lor în anul precedent au avut vinars de ajuns. — Și conceperea acelor ființe nefericite s'au întemplantat în starea de beție a părinților lor.

Vinarsul când este mai curat are o amestecătură de 40 la sută de apă și 50 la sută adecă jumătate alcool sau venin. Pentru aceea la popoarele învățate sau făcut societăți pentru de a stérpi vinarsul. Oamenii din acestea societăți sau legat, că: sau să nu bea de loc nici o beatură afară de apă, sau să bea numai vin și bere — beature fermentate.

Cea dintâi societate s'a înființat la anul 1826, a doua cam cu 60 de ani înainte de aceasta; Și în timp de 8 ani au fost 8000 de societăți cu 1500000 de membrii adecă oameni, mai mult adecă decât jumătate locuitorii din Ardeal, în urma acesteia preste 10,000 de crișme sau închis de bună voie. Și oare pentru ce, va cugeta cineva? Eată pentru ce:

Mai înainte aceasta fluiditate — vinarsul — nu era de beut, ci servia la porfumuri și la vâpsele.

Înainte de aceasta cu vre-o 400 de ani a început vinarsul a se întrebuița ca medicină, ca leac, și a se lua pentru țaria lui pe bucăți de zăchar.

Mai târziu a început a se ferbe vinarsul din cereale, precum: din sêcară, cucuruz și cartofi și apoi din alte multe materii iertate și neiertate. Și pentru ca să iese spirtul mai tare și să țină mai multe probe, astăzi pun în el jidanii prav de pușcă, peatră vênătă, cenușe și alte materii grețoase și veninoase.

(Va urma.)

Nr. 256/887

[1772] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei va cânta de clasa a treia Oprea-Cârțișoara din protopresbiteratul Avrigului, se escrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Venitele parohiali sunt:

1. Dela 180 familii câte o Ți de lucru, computate cu 40 cr. faț fl. 72.—
2. Folosința cimiteriului fl. 3.—
3. Stolele usitate dela botezuri, cununii, înmormântări și alte funcțiuni preoțesci, computate în bani, după calculul mediu a lor 5 ani din urmă, dau un venit anual de fl. 201.70

Suma fl. 276.70

Doritorii de a ocupa aceasta parohie au a-și substerne cererile concursuali instruite conform dispozițiilor statutului organic și a regulamentului pentru parohii din 1878 la oficiul protopresbiterat gr. or. al Avrigului (posta Avrig, Felek) până la termenul susindicat.

Avrig, 22 Decembre, 1887.

În conțelegere cu comitetul parochial, oficiul protopresbiterat gr. or. al Avrigului.

Ioan Căndea,
protopresbiter.

Picăturile de stomach Mariazeller,

care lucră de minune în contra tuturor boalelor de stomach.

Nesemnăt mai bune, ca ori cari altele, pentru lipsa de apetit, și slăbiciunea stomacului, respirație, vânturi, răgăeli aere, colică, catar de stomach, acereală, formarea de peatră, producerea de prea multă flegmă, gâlbănare, greață și vărsături, (vomări), durere de cap (în cazul când provine dela stomach), convulsii de stomach, constipațiune sau înecare, încălcarea stomacului cu mănăci și beuturi, limbrici, splină, ficat, și hemoroidii. Prețul unei sticle dimpreună cu manducerea la întrebuintărea lor 35 cr., o sticlă dublă 60 cr.

Espositul-Central prin farmacistul Carl Brady, Kremsier (Moravia).

Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt un arcan. Părțile constitutive sunt arătate la fie care sticlă pe esplicarea la întrebuintărea lor. Veritabile se pot căpăta mai în toate farmaciile.

Avis! Picăturile veritabile de stomach Mariazeller, se falsifică și imitează în multe părți. Ca semn al veritabilității, are să se ia totdeauna, embalgia cu care se înțelesce sticla, și care e roșie și în partea de deasupra provădută cu marca fabricii, având pe lângă aceasta de a se mai observa, ca esplicarea la întrebuintărea lor, care se află la fie care sticlă să fie imprimată în tipografia lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se pot căpăta: Sibiu, farmacia Wilh. Morscher, farmacia Karl Müller, farmacia August Teutsch. — Orăștie, farmacia George Deak, farmacia Ios. Graffius, farmacia N. Vlad. — Avrig, farmacia Keresli. — Satulung, farmacia Gustav Iekelius. — Alba-Iulia, farmacia Iul. Fröhlich. — Mediaș, farmacia Schuster. — Sas-Sebeș, farmacia Ludwig Binder, farmacia I. C. Reinhard. — Aiud, farmacia Eru. Kovács. — Petroșeni, farmacia G. Gerbert. — Mercuria, farmacia Chr. Fr. Schimert. [1707] 12—25

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la espozițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distins cu medaila cea mare a espozițiunii.

In Budapesta, strada Váci, Nr. 17.

Recomand
obiectele ne-
cesare pentru
pentru prețurile cele mai moderate, și lucrute cât se poate mai frumos: Anume:

cu cele ce sum
provădūt în
abundanță

Odăjdii, felon și altele, după ritul greco-oriental.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompieri, copii de școală, reuniuni industriale, reuniuni de cântări și reuniuni de înmormântare.

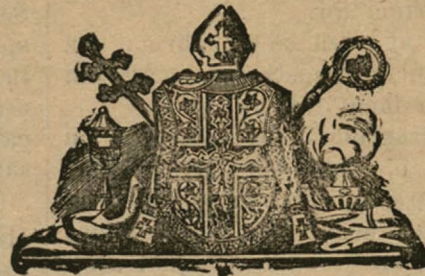
Primesc repararea hainelor vechi precum și aurăria și argintăria pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătăsă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătăsă.

Dantele bisericesci. Învălitoare de prestol. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi o pot adeveri prin mai multe sute de epistole de recunoștință.

Cataloge de prețuri la dorință trimit libere de post-port. [1744] 10—30

Statue, polican-dre, potire și chipuri sfinte, sfeșnice pentru altari și de părete, candel. Iconostase, chipuri pentru frontariu. În mormântarea Domnului, etc. etc.

Se deschide abonament pe anul 1888

la

„Amicul Familiei“ Diariu beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 Ți a unei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articlii sociali, poesie, romane, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează cestiuni literare și științifice cu reflecșiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a românilor de pretulindene, precum și a celorlalte poporațiuni din patriă, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grigile vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor înd viților din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„Preotul Român“ Diariu bisericesc, scolastic și literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/2—3 1/2 coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre Dumineci, sârbători și diverse ocașuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericească, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, pătibili și în bilete de bancă ori marce postale.

== Colectanții primesc gratis tot al patrulea exemplariu. ==

== Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere ==

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discursiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înveridite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înveridită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesci la toate sârbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op de cuvântări bisericesci întrece toate opurile de acest soi aparute până acum — având și o notiță istorică la fie-care sârbătoare, care arată timpul întroducerei; fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluț. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culesse de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui exemplariu cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op, întogmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca e lor în prima linie interesați

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnaziul din Năsăud. — Manual aprobat prin Ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, prof. gimn. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembre 1885 Nr. 48518. Partea practică foarte bogată a acestui op — cuprinzând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuinta cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu me uita. Colecțiune de versuri funebrale, urmate de iertățiuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparandii. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritariul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplariu broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe secsele. Prețul unui exemplariu broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe secsele. Cu mai multe icoane frumoase, Prețul unui exemplariu e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea sânteii Vergure Maria a Născătoareii de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplariu spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Epistola D. N. Iisus Christos. Prețul unui exemplariu legat și spedit franco e 15 cr. [1765] 4—50